

derfor skulde Udrederne betale, forekommer mig at være en noget eensidig Afgjørelse. Med Hensyn til Remonteringspengene stiller Sagen sig heller ikke saaledes, som man har antaget. Udrederne have i 1849 opfyldt deres Forpligtelse til Udredning; Hestene, deres egen Eiendom, ere blevne indkaldte, de ere blevne stillede, da Hestene bleve indkaldte til Tjeneste i 1849, og netop derved ere jo ogsaa Remonteringspengene forfaldne til Betaling. Jeg savner ogsaa i det Hele nogenformhelt Berettigelse for det Offentlige til at tilegne sig Remonteringspengene for 1849, og jeg maa gjentage, at jeg seer ikke, at de gjældende Lovbestemmelser om Forpligtelse for Udrederne til at stille nye Heste ere blevne varetagne paa den Maade, at Udrederne kunne decourteres Udredningspengene for 1850. Iøvrigt skal jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa de Uttringer, der ere faldne fra en anden Landsstingsmand med Hensyn til den Maade, hvorpaa man i 1814 opgjorde Mellemregningen med Udrederne; den synes at have været paa den Tid saa lidet gunstig, at jeg troer, at det virkelig ikke er mere end ret og billigt, at der nu tages Hensyn til Udrederne ved Afregningen her. Jeg har ikke oftere Ordet, jeg skal derfor nu roligt overlade mit Forslag til Forsamlingens Afgjørelse. Man vil maaskee antage, at Gjenstanden ikke er af overordentlig Betydning for hver enkelt Udreder, men jeg maa bede bemærket, at Spørgsmaalet i saa Henseende beroer aldeles paa Udredernes pecuniære Forfatning.

Pastor Sørensen: Det er af den sidste ærede Taler, som nu satte sig, blevet bemærket, at det i Almindelighed ikke er blevet Udrederne bekendtgjort, om deres Heste ere faldne i Krigen eller ikke, dengang de bleve anmodede om at afhente enten deres egne eller Andres Heste til Fodring i Foraaret 1849. Det beroede altsaa paa, om den Karl, som sendtes, kunde finde den blandt de tilstedeværende Heste eller ikke, med de Rekviziter, som fulgte med Hesten, nemlig Dækken, Grime, Bidsel o. s. v., da fik Eieren den tilbage; ellers leverede man ham en Hest, som han skulde have til Fodring i længere Tid, og denne afhentedes da igjen under forandrede Omstændigheder. Naar der nu er Afskillige, der have været i samme Stil-

ling som jeg, at de i 1848 lod de gamle Heste blive hjemme og sendte en ny Hest ind paa en 5—6 Aar, som var fuldkommen tjenstdygtig, saa vil en saadan Uttring som den, jeg nylig hørte af den høitærede Krigsminister, gjøre et ubehageligt Indtryk paa dem Alle, idet det vilde faae Udseende af, at Staten ligesom gif ud fra det Princip at være sig selv nærmest; at man først tog af de Heste, som vare ille, ligemeget hvad enten man var Eier eller ikke; thi man vidste ikke ganske Besked om, hvem de tilhørte; enhver især tog de yngste og de bedste og overlod de andre til at fordeles ved Lodtrækning, saa at den Udreder, som havde stillet en ung Hest i 1848 istedetfor en ældre, nu maatte notes med en Hest af meget ringere Værdi. Det vilde derfor være ønskeligt, om der kunde tages Hensyn til, at de Udredere, som have stillet Heste lige før Krigen, dersom de ikke kunde faae Lov til at see, om de ikke kunde finde deres egne Heste, dog i det Mindste kunde faae Heste af omtrent lignende Alder og Værdi som de, de havde stillet.

Krigsministeren: Jeg vilde blot tillade mig at yttre i Svar paa hvad den ærede sidste Taler yttrede, at dette beroer paa en Misforstaaelse — maaskee har jeg ikke yttret mig tydeligt nok —, men det er klart, at enhver Udreder faaer sin Hest tilbage, saafremt den kan udfindes, men, er Hesten gaaet tabt og den skal tilbageleveres, er det en Selsfølge, at man da søger at give ham saa god en Hest, som der er at finde af dem, som ere tilovers.

Blechingberg: Jeg vilde blot tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om ikke den Redaction, som er foreslaaet under 3de Afstemningspost, maatte komme under nærmere Overveielse. Det forekommer mig nemlig, at, saavidt det gjorte Forslag omtaler Besættelsen af Nummerene i Aaret 1849, indeholder det deels en Gjentagelse af hvad der staaer i den Deel af Paragraphen, hvortil det nærmest slutter sig, og deels maaskee en mindre tydelig Bestemmelse, naar man saaledes sætter mod hinanden, hvad der er sagt om Aarene 1849 og 1850, og hvad det første Aar angaaer i Henseende til Remonteringspengene for Aaret 1850. Jeg vil dernæst for at tydeliggjøre Paragraphen tillade mig at henstille, om det ikke var rig-